Kog. 640 Kurdala

mus taks läinud maaste järk ja wettaske seda lauda ükskest
mööda, mis sugune lammas üle särgi Kargab selle sõõb kunt sinna
5. Kui Mari juba üreft wõlja läheb siis wõtab pernaene ühe weikse
lukku ja pöörab wõtmega lukku kinni see tähendab
et kunda sinn saab lukus panduda
6. Kui Kellelgi kaamba wolutaskid wad siis wõetaske ühe puhas
puuliskas ja wõetaske Kolm Korda wolutawa ämba peale
ja üteldaske: „Jeesus aitta, Jeesus aitta, Jeesus aitta"
7. Kui Kellegi pea wolutab siis wõetaske ühe puhas linane
rätt pandi Ruuma Tuhka sisse seotaske ümber pea siis kaob
8. Kui Kellgi Kõht wolutab siis wõtab ta Kohe Käega Kõhu nahast
kinni wenitab wõlja pooleja loeb 3. Korda wastu oksa Isameie
9. Kui Kellelgi pihad wolutawad siis näpistab ja tõstab pihtu
see Kes ema esimene lapse on sest sellen hääd Käed.
10. Kui Kellelgi mõni liige paigast ära on nikastunud siis
wõetaske pannaske ühe puhas rätt peale ja lastese Keisel ümber
Selle wäna wara on Rogunud ja üles Kirjutanud Õkfi Kihelk
Jaan Millert 24 See Kord saadan natuke wana wara, Kui
see Innad tervet annab Jaan edasi Korjama.

(2X) Wana wara. II. Nr. 641.

Õkfi kihelkonnast. Saatnud: J. Millert.

A. Wanad jutud. Saadud 1894 2/IV.

1. Õpetaja ja Köster.

Ühe Kerikü ligidal metsa äärest olid rõõvlid tule üles teinud, ja
üks mees nende seast läinud lambid wargile. Köster ja õpetaja
läinud waatama mis tuli seal on, Õpetaja olnud wigase
jalgedega mees ja ei wõinud Kõndida, siis Köster wõtnud
õpetaja endale selga ja lähnuwad rõõvlite tule juure, rõõvlid
mõtelsid et see on nende seltsi mees Kes lammast oli wargile läinud,
ja Küsisid: „Kas on waewane lasme Katsuma." Köster wiisas
õpetaja seljast maha ja akas jooksma, õpetaja palus ära jätta mind
maha, wii mind ühes enesega. Köster wiis nüüd õpetaja ära,
aga ekksiwad metsa ära ja ei wõisnud enam Kodu minna
wiimaks juhtusiwad nemad ühte mojasse ja poluiwad erinevatele
õõnsa, neile anti säng magada. Õpetaja ja Köster heitsiwad